

Lipcsei Márta
Egyedüllét

*táncol a mulandóság
pusztulnak az indulatok
infravörösben égi
hangok megkönnyebbülten
keresik az egyedüllét
begombolható kabátját*

Nagyvárad, 2023. 05. 04.

Örökké

*már elszállt az örökké
tartó pillanat figyelme
mégis örökké megmarad
messze-messze villogtatja
a közérzet egén magát
jön ragyogva az öröklét
végtelenén majd hirtelen
eltökélten megérkezik
a mába új ruhában élve
az elragadtatás melege
félve menekül előle*

Nagyvárad, 2023. 04. 28.

Az írás színei

*várom a mondanivalót
egyelőre késik pedig már
nagyon várom megjelenését
fényesen süt a nap hátha ez segít
hívja a tükörvilágot s a nap melege
a létezés zörgése hazacsábítja
majd készíti a szavak kimondását
hagyja hogy a lehajolt idő felemelkedjen
hogy új utakra induljanak a magán és
mássalhangzók a vágy gravitációja pedig
gyűjtse össze az írás éltető oxigénatomjait*

Nagyvárad, 2023. 05. 01.

Kavicsszemek

*közönyös tekintet
megsemmisült pillanat
zúrzavart keltő rések
álomkeresések
szárnyaló ködök
a naplemente állandó
lemerülése a csönd
pokoli lüktetése
a mozdulatlanság
ereje suhint és
az elutasítás
krátere gyűjti a
kavicsszemeket*

Nagyvárad, 2023. 05. 02.

Létezés

*a pupilla annyira kitágult
hogy a látás csak ködfelhőn át
valósul meg a fejben gombostű
csavarok szűrása távcső a kézben
a nagyító öntudatlan keresi a
zuhanás szállás sebesség értékét
távolodva cipeljük magunkkal
az igaz ölelés hiányát az élők
tűhegyen forognak a temető
párnái felett a fű még zöldell
és a szürke meleg fehéredik
az áldozatok hófehér lejtőn
fölfelé lépkednek zavartalan*

Nagyvárad, 2023. 05. 03.

Piramisok árnyékában